

2002

No. 85

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

WET van 15 oktober 2002, houdende bepalingen inzake omzetting in euro's van rechten en verplichtingen luidende in de nationale munten van de lidstaten die deelnemen aan de Economische en Monetaire Unie ("Wet Omzetting rechten en verplichtingen in euro's").

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat -wegens de invoering van de euro als de gemeenschappelijke munteenheid van de lid-staten van de Europese Unie die deelnemen aan de Economische en Monetaire Unie- het nodig is algemene regels terzake vast te stellen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

Artikel 1

In deze wet wordt verstaan onder:

- a. lid-staat: een lid-staat van de Europese Unie die deelneemt aan de Economische en Monetaire Unie;

- b. euro: de gemeenschappelijke munteenheid van de lid-staten van de Europese Unie die deelnemen aan de Economische en Monetaire Unie.

Artikel 2

1. Overal waar naar Surinaams recht, hetzij uit kracht van een wettelijke regeling, hetzij bij overeenkomst dan wel uit verbintenis of anderszins een recht of een verplichting luidt in de nationale munteenheid van een lid-staat, wordt die muntaanduiding met inachtneming van de bepalingen van deze wet van rechtswege gewijzigd in de euro.

2. Behoudens het bepaalde in artikel 3, blijven de overige voorwaarden en bepalingen inzake de rechten en verplichtingen tussen partijen, zo rechthebbenden, schuldenaren als belanghebbenden, ongewijzigd en onverkort van toepassing.

3. Deze wet is niet van toepassing voor rechten en verplichtingen die in Suriname onder buitenlands recht zijn tot stand gekomen.

Artikel 3

1. De wijziging van rechtswege van de muntaanduiding als bedoeld bij artikel 2 lid 1 geschiedt door de nominale waarde van het recht respectievelijk de verplichting te delen door de vaste omrekeningsverhouding welke ingevolge artikel 4 toepasselijk is voor de desbetreffende nationale munteenheid. Het quotiënt van deze deling levert de overeenkomende nominale waarde in euro's op, welk quotiënt vervolgens voor zoveel nodig wordt afgerond overeenkomstig het bepaalde in artikel 5.

2. Partijen kunnen overeenkomen de toepassing van het bepaalde in lid 1 van dit artikel te beperken tot het bedrag dat nog open staat van de oorspronkelijke nominale waarde van het recht respectievelijk de verplichting.

Artikel 4

De vaste omrekeningsverhoudingen voor de nationale munteenheden van de lid-staten zijn vastgesteld op:

1 euro = 40,3399 Belgische frank
= 1,95583 Duitse mark
= 340,750 Griekse drachme
= 166,386 Spaanse peseta
= 6,55957 Franse franc
= 0,787564 Ierse pond
= 1936,27 Italiaanse lire
= 40,3399 Luxemburgse frank
= 2,20371 Nederlandse gulden
= 13,7603 Oostenrijkse schilling
= 200,482 Portugese escudo
= 5,94573 Finse mark.

Artikel 5

Voor afronding op hele eurocenten worden de in het handelsverkeer gebruikelijke afrondingsregels gevolgd, zijnde: een halve eurocent of hoger wordt naar boven afgerond tot een hele eurocent; minder dan een halve eurocent wordt naar beneden afgerond tot nul.

Artikel 6

Belanghebbende partijen die zelf, mits schriftelijk, een afwijkende regeling voor omzetting van hun rechten en verplichtingen in de euro zijn overeengekomen, zijn niet gehouden aan de bepalingen van deze wet. Hun staat het vrij de eigen overeenkomst na te leven, of nader overeen te komen de bepalingen van deze wet te volgen.

Artikel 7

Bij staatsbesluit kunnen nadere regels ter uitvoering van deze wet worden gesteld.

Artikel 8

1. Deze wet kan worden aangehaald als "Wet Omzetting rechten en verplichtingen in euro's".
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
4. De Minister van Financiën is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 15e oktober 2002.

R.R. VENETIAAN.

Uitgegeven te Paramaribo, de 3^e november 2002.
De Minister van Binnenlandse Zaken,

U. JOELLA – SEWNUNDUN.

WET van 15 oktober 2002, houdende bepalingen inzake omzetting in euro's van rechten en verplichtingen luidende in de nationale munten van de lidstaten die deelnemen aan de Economische en Monetaire Unie ("Wet Omzetting rechten en verplichtingen in euro's").

MEMORIE VAN TOELICHTING

Op 1 januari 1999 is de euro officieel ingevoerd als de gemeenschappelijke munteenheid met status van wettig betaalmiddel van de lidstaten van de Europese Unie die deelnemen aan de Economische en Monetaire Unie, kortweg EMU. Van die datum af waren transacties in euro's al mogelijk, doch slechts in de girale sfeer en onder inachtneming van het principe van "no compulsion, no prohibition" (geen dwang, geen verbod). Bij de aanvang omvatte de EMU een aantal van elf lidstaten. Deze waren: België, Duitsland, Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal en Finland. In een later stadium is Griekenland toegelaten als twaalfde lidstaat van de EMU.

Omdat de invoering van de nieuwe munt zich gefaseerd moest voltrekken, was bepaald dat de uitgifte van de chartale euro pas per begin van het jaar 2002 zou plaatsvinden. Dat is nu per 1 januari 2002 gebeurd en vanaf die datum zijn de eurobankbiljetten en euromuntstukken ook in Suriname verkrijgbaar voor het publiek. Vanwege de fasering van de invoering is er een overgangperiode gesteld die liep van 1 januari 1999 tot medio 2002. Vanwege deze overgangperiode behielden de nationale munten hun status naast de euro nog van wettig betaalmiddel, met dien verstande dat zij werden aangemerkt "een onderverdeling" te zijn van de euro.

De overgangperiode expireerde op 30 juni jongstleden en vanaf 1 juli 2002 zijn de nationale munten van de lid-staten van de EMU als zodanig opgehouden te bestaan als wettig betaalmiddel.

Rechten en verplichtingen die luiden in de nationale valuta's die erlang geen wettig betaalmiddel meer zullen zijn, moeten dus worden gewijzigd (geredenomineerd) in casu in de euro. Redenominatie betekent dat overal waar geschreven staat of gesproken wordt van bijvoorbeeld Nederlandse guldens of Franse francs, er voortaan euro's moeten worden gelezen en verstaan. Voor de omzetting van de nominale waarde die een recht of verplichting in de oorspronkelijke valuta vertegenwoordigt naar de equivalente nominale waarde in euro's, zijn er vaste omrekeningsverhoudingen vastgesteld voor de afzonderlijke nationale munteenheden.

Echter kan de wijziging van de munteenheid (redenominatie) waarin een recht of een verplichting is uitgedrukt, in beginsel geen éézijdige beslissing of daad zijn. Daarvoor is de jure vereist dat partijen c.q. belanghebbenden met elkaar tot wilsovereenstemming komen. Het betekent dat van elk contract en elke relevante transactie de partijen c.q. belanghebbenden de omzetting van de muntaanduiding naar de euro met elkaar zouden moeten overeenkomen. In geval van een schriftelijke overeenkomst moeten de relevante contractsdOCUMENTEN, contractsbepalingen en eventuele administratieve vastleggingen, stuk voor stuk op het punt van de muntaanduiding dienovereenkomstig een aanpassing ondergaan.

Zo'n een aanpak, hoezeer ook de jure vereist, moet als praktisch ondoenlijk worden aangemerkt en bovendien kostbaar en zeer tijdrovend. In de meeste gevallen hebben partijen immers niet op de euro geanticipeerd en dus geen muntomzettingsclausule in hun overeenkomst opgenomen.

De lid-staten van de EMU hebben voor de oplossing van dit probleem gekozen voor wetgeving die voorziet in een redenominatie van rechtswege.

Suriname is geen lid-staat van de EMU. Nochtans strekken de veranderingen zich ook tot Suriname uit, die door de komst van de euro noodzakelijk zijn geworden. In Suriname heeft enigermate de praktijk ingang gevonden om rechten en verplichtingen uit hoofde van een schuldtitel dan wel anderzins, uit te drukken in een internationaal convertibele valuta in plaats van in de Surinaamse gulden. Enkele voorbeelden: een geldlening, een assurantiepolis, een arbeidscontract, een huurovereenkomst, een aannemingscontract, een reisbiljet, een koop/verkoopovereenkomst van onroerend goed of van een auto, etc. etc. Voor zover in zulke contracten de valuta van een lid-staat van de EMU is gehanteerd, betrof het in de meeste gevallen de Nederlandse gulden.

Het verdient aanbeveling dat Suriname uit pragmatische overwegingen ook kiest voor een wettelijke voorziening waardoor de redenominatie van rechtswege geschiedt, zonder extra kosten of tijdsbeslag.

Voor de Staat betekent de invoering van de euro dat rechten en verplichtingen belichaamd in overeenkomsten in het kader van de ontwikkelingssamenwerking van Suriname met Nederland en met andere lid-staten van de EMU, eveneens de omzetting van de muntaanduiding en de nominale waarde naar de euro zullen ondergaan.

Het onderhavige ontwerp wil, indien tot wet verheven, bij wijze van regelend recht een algemene wettelijke voorziening geven krachtens welke de redenominatie in de euro van rechtswege geschiedt. Dit uiteraard voor zover partijen c.q. belanghebbenden zelf geen voorziening zijn overeengekomen.

Van belang is te benadrukken dat redenominatie, de rechten en verplichtingen overigens niet aantast maar volstrekt ongeschonden laat. Er komen dus geen andere wijzigingen in de bestaande voorwaarden en bedingen.

Het spreekt vanzelf dat de werking van deze wet beperkt zal moeten blijven tot de sfeer van het Surinaams recht. Rechten en verplichtingen die door buitenlands recht beheerst worden vallen niet onder de werking van de onderhavige wet, ook al zijn ze in Suriname tussen Surinaamse rechtssubjecten tot stand gekomen.

In artikel 4 van de onderhavige ontwerpwet zijn de vaste omrekeningsverhoudingen overgenomen zoals ze voor de afzonderlijke lid-staten zijn vastgesteld door de daartoe bevoegde instantie van de Europese Unie. De uitkomst van de becijfering van de muntwijziging zal veelal een quotiënt opleveren in een nominaal eurobedrag met vele decimalen. In artikel 5 wordt een algemene regel gegeven voor de afronding op de eurocent nauwkeurig. Voor redenominatiedoeleinden in de zin van deze wet wordt de eurocent aangemerkt als de kleinste nominale waarde-eenheid van de euro.

Paramaribo, 15 oktober 2002,

R. R. VENETIAAN.